

SỐ 807

PHẬT THUYẾT NỘI TẠNG BÁCH BẢO KINH

Hán dịch: Đời Hậu Hán, Tam tạng Chi-lâu-ca-sám, người nước Nguyệt Chi.

Phật ở tại núi Kỳ-xà-quật, thuộc thành La-duyệt-kỳ. Lúc bấy giờ có một vạn hai ngàn Tỳ-kheo Tăng và Bồ-tát bảy vạn hai ngàn vị cùng an tọa.

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi từ chỗ ngồi đứng dậy đến trước Đức Phật thưa:

–Nay Bồ-tát trong đại hội này muốn nghe Phật dạy những việc làm để nhập vào phương tiện thiện xảo. Do nhân duyên gì Bồ-tát phân biệt biết việc trong ngoài?

Phật bảo, Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi:

–Ông hãy lắng nghe ta giảng nói! Tùy theo tập tục của thế gian mà giáo hóa. Trí Phật không thể lường, kinh pháp không thể tính kể, các hàng A-la-hán, Bích-chi-phật còn có điều không thể nhận biết, huống chi là người thế gian mà nghe biết được. Những việc làm của người thế gian đều đắm nhiễm; việc làm của chư Phật thì không đắm nhiễm, chỉ có Phật với Phật mới có thể cùng thấu tỏ, như kinh pháp của Phật đã nói, như tâm trí tuệ ở trong ngoài thân Phật.

Nhân duyên gì Phật xuất hiện ở thế gian? Do đâu mà phân biệt nhận biết, tuy ở thế gian nhưng không đắm nhiễm, tất vì thế gian làm ánh sáng?

Việc thân làm, lời miệng nói, điều ý suy nghĩ, tùy theo tập tục của thế gian mà hội nhập ngay trong việc làm. Việc làm của chư Phật đã làm không ai có thể hơn được, việc làm của chư Phật không ai có thể đuổi kịp, tùy theo tập tục của thế gian mà hội nhập, không ai có thể thấu đạt được. Phật vì thương xót chúng sinh trong mười phương, nên thị hiện ánh quang minh, tùy theo sự ưa thích của thế gian, vì họ mà giảng nói kinh pháp.

Bồ-tát không từ tinh cha huyết mẹ mà sinh ra, do biến hóa mà có thân, ví như huyễn hóa, thị hiện có cha mẹ, là thuận theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập thị hiện như vậy.

Hào quang của chư Phật không thể lường được, chiếu sáng khắp mười phương, tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện bảy thước ánh sáng.

Phật chưa từng dùng chân đi trên mặt đất, tướng vân nơi bàn chân lại hiện lên trên đất, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Phật từ vô số ngàn ức a-tăng-kỳ kiếp đến nay thành tựu Bát-nhã ba-la-mật, tùy tập tục của thế gian mà hội nhập, thị hiện trẻ sơ sinh.

Phật chiếu ánh sáng khắp chúng sinh nơi mười phương ở trong chỗ tối tăm của đêm đục, là tùy theo tập tục của thế gian mà hội nhập, cũng lại thị hiện có vợ con.

Bồ-tát lúc sinh ra vừa chạm đất tự nói: “Trên trời dưới trời không ai hơn ta. Ta sẽ vượt qua mọi người trong mười phương”, là tùy theo tập tục của thế gian mà hội nhập,

nên cũng lại hỏi đạo. Thái tử lúc ngồi nơi gốc cây ở cõi Diêm-phù-đề, từ đó chịu khổ trong sáu năm, là tùy theo tập tục của thế gian mà hội nhập, thị hiện người tu hạnh khổ như vậy.

Khi Phật sắp thành đạo, an tọa một mình nơi gốc cây là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, phóng ra ánh sáng khiến ma biết việc đó.

Trí tuệ của Phật thành tựu hết thảy, không ai hơn được, tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, được thành Phật ngồi an ổn, thị hiện ở thế gian như vậy.

Tuy được thành Phật, nhưng vì thương xót chúng sinh trong mười phương, nên vì họ giảng nói kinh pháp để hóa độ, Phạm thiên, Đế Thích theo Phật cầu xin thương xót muôn loài, nên khiến Phật giảng nói kinh, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Trí tuệ của Phật không có tăng giảm, tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện trí tuệ nhiều ít như vậy.

Phật cũng không từ đâu đến, cũng không đi về đâu, trụ nơi chân như vốn không, tùy theo tập tục của thế gian mà hội nhập, nói Phật có ra vào, thị hiện như vậy.

Phật không đến, không trụ, ví như hư không, cũng không đến không trụ, tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, gọi Phật là trụ, thị hiện như vậy.

Chân Phật ví như hoa sen không dính bụi nhơ, Phật rửa chân, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Thân Phật như vàng ròng không dính bùn đất, Phật hiện bày việc tắm rửa, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Miệng Phật vốn trong sạch, ví như hương Uất kim, Phật lại dùng dương chi súc miệng, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Phật chưa từng có lúc đói, vì thương xót chúng sinh trong mười phương, mà hiện bày có khi đói, là tùy theo tập tục nơi thế gian để hội nhập, thị hiện như vậy.

Thân Phật như Kim cương trong sạch, không chút cấu uế, không đại tiểu tiện, hiện bày là người có đại tiểu tiện, tức tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Thân Phật không có già, suy yếu, chỉ có các đức, nhưng hiện bày thân già yếu, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Thân Phật chưa từng có bệnh, mà hiện có bệnh, mời thầy, uống thuốc, khiến người cho thuốc được phước vô lượng, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Diệu lực của Phật không gì có thể địch nổi, chỉ dùng một ngón tay là làm chuyển động các cõi Phật trong mười phương. Hiện bày ra người gầy ốm, mỗi mệt, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Trong khoảng một niệm Phật có thể bay đến vô số cõi Phật, nhưng hiện bày sự mệt mỏi, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Thân Phật như huyễn, dùng kinh pháp làm thân, hiện bày người bất định, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Phật vốn không có sở hữu, theo những điều ưa thích ở đời mà hiện có sở hữu, là tùy thuận tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Diệu lực nơi thân Phật là không thể lường tính được, trọn không có đi, đứng, nằm, ngồi, mà hiện bày là người có đi đứng nằm ngồi, tức tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thân Phật không bao giờ bị lạnh nóng làm động, theo thời có được lạnh nóng ấm mát là tùy thuận tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Phật như hư không, hiện bày làm người luôn mặc áo không lúc nào rời, ví như người nơi cõi Phạm thiên luôn mặc áo, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Tóc trên đầu Phật chư từng bị rơi rụng, pháp có tóc là để chỉ dạy cho người, cũng không có ai thấy cầm dao cắt tóc bỏ đi, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Phật không khi nào ngồi, hiện làm người siêng năng tu hạnh khổ, ngồi trên tảng đá, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Yết hầu của Phật có tướng vị ngon, chưa từng có lúc đói, vì thương xót chúng sinh trong mười phương, nên hiện bày có người đem cho những vật thô xấu đều nhận hết, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Phước đức của Phật là không thể cùng tận, cũng không ai hơn được. Phật vào thành khất thực, trở ra với bát không, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Công đức phước báo của Phật là không thể hết, muốn được y tốt đẹp nhất của cõi trời, cõi người đều có thể được, nhưng mặc y bổ nạp, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Phật muốn được nhà cửa, giường nệm đồ nằm, điện đèn, châu báu nơi cõi trời, cõi người đều có thể được, nhưng hiện bày là người thế gian, ngồi thiền tư trên nệm cỏ ngoài trời, là tùy theo tập tục ở đời để hội nhập, thị hiện như vậy.

Phật vận dụng oai thần, thổi nước biển đều khiến cho khô cạn, nhưng thấy trời mưa phải cầm dù che, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Trong một niệm, Phật có thể khiến cho ngàn vạn ức các ma không biết nơi Phật, nhưng thị hiện làm người bị ma quấy nhiễu là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Phật hiểu rõ tất cả kinh pháp hiện có của chư Phật trong mười phương không thể tính kể nhưng thị hiện làm người hỏi đi hỏi lại, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Phật vì thương xót chúng sinh nơi mười phương cho nên xuất hiện ở thế gian nhằm giáo hóa, độ thoát, lại hiện người cúng dường đạt được phước vô lượng, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Phật vốn không, nhưng tùy theo sắc tướng mà thế gian ưa thích, nên thị hiện thân như vậy, là tùy theo tập tục ở đời để hội nhập, thị hiện như vậy.

Nhóm hợp âm thanh sấm chớp trong mười phương làm thành một âm thanh cũng không thể làm chuyển động một sợi lông nơi Phật, nhưng thị hiện nhập thiền định, Tam-muội ở chỗ không có âm thanh, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Các kinh pháp vốn không có tên, nhưng Phật thị hiện người giảng nói vô số kinh pháp, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Dòng tư tưởng của Phật dù chấm dứt hay thường còn, cũng không lìa Tam-muội, nhưng thị hiện làm người giảng nói từng ấy kinh pháp, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Điều thiện ác mà tiền thân Phật đã làm, chẳng những chỉ nơi tiền thân nhận

chịu, mà hậu thân cũng sẽ nhận chịu, nhưng Phật thị hiện người ngoài tự làm tự chịu, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Phật biết thế gian vốn không có người, tất cả vốn không có hình thể, Phật thị hiện độ thoát vô số người, là tùy theo tập tục nơi thế gian để hội nhập, thị hiện như vậy.

Phật biết các kinh pháp vốn không, gốc cũng không thật có, thị hiện người lại có sống chết, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Vốn không có việc đời nay, đời sau, Phật thị hiện có việc đời nay, đời sau, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Năm ấm, sáu trần, bốn đại hợp thành một thân vốn không có, Phật thị hiện người ở Dục giới, Sắc giới, Vô tư tưởng giới, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Vốn không có người quá khứ, hiện tại, vị lai, Phật thị hiện người sống chết trong năm đường, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Phật vì hết thấy chỉ rõ sự ngu si đều chấm dứt nhưng hiện làm người được bố thí, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Phật biết rõ cội gốc của hết thấy kinh pháp ở quá khứ, hiện tại, vị lai, nhưng Phật thị hiện người có thể giảng nói hoặc không thể giảng nói, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Phật nhận biết hết thấy nguồn gốc ngọn sâu xa của các kinh, nhưng Phật phân biệt tự giảng nói từng sự việc, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Lời Phật giảng nói không có sai khác, nhưng pháp Tứ đế thì tùy theo chỗ lãnh hội nơi mỗi người mà diễn nói, là tùy thuận tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Các Tỳ-kheo Tăng khó có thể hủy hoại. Giả sử có ngàn vạn ức ma đến cùng với các việc ác cũng không thể phá hoại được chúng Tỳ-kheo Tăng. Phật hiện bày người phá hoại Tỳ-kheo Tăng, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Kinh pháp vốn không do người học, mà cũng không do người không học, Phật thị hiện dạy người học kinh pháp đây là pháp thọ giới, hoặc không thọ giới, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Hoàn toàn rỗng lặng cũng không bị ràng buộc, cũng không thoát khỏi thế gian, Phật thị hiện người độ thoát, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Niết-bàn của Phật không có nơi hưởng đến. Niết-bàn của A-la-hán cũng không có nơi hưởng đến. Phật giảng nói pháp chỉ dạy cho người, là tùy theo tập tục nơi thế gian để hội nhập, thị hiện như vậy.

Phật nói không có sinh, không có diệt, đó là con đường xuất ly, cũng không có cái được, cũng không có cái mất, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Phật nói Niết-bàn ví như đèn hết cháy, không có hình dáng, chỉ có vắng tự mà thôi. Kinh pháp cũng không ai có thể hủy hoại được, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Phật biết hết các kinh pháp vốn không có hình tướng, Phật hiện bày người giảng nói kinh pháp rất nhiều, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Tâm của chư Phật đều tự tại không có trở ngại, chưa từng lừa Tam-muội, Phật thị hiện người dạy khởi niệm, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như

vậy.

Phật chấm dứt các điều ác, chỉ có đầy đủ các công đức, nhưng Phật thị hiện người chưa dứt điều ác, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Thân làm, miệng nói, tâm suy nghĩ của Phật luôn cùng với trí tuệ tương ứng đó là điều căn bản, nhưng Phật thị hiện người khiến Tỳ-kheo giảng nói pháp, tự mình trở lại muốn nghe, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Sự hiểu biết nơi trí tuệ của Phật là không có giới hạn. Quá khứ, hiện tại, vị lai vốn không, Phật thị hiện người giảng nói kinh pháp, theo chỗ ưa thích của mỗi người mà nói, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Chư Phật hợp một thân, lấy kinh pháp làm thân, Phật hiện người giảng nói kinh pháp, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Phật vì hàng Bích-chi-phật, A-la-hán, những người chưa đắc đạo, hiện bày sự sống chết đạt được Niết-bàn, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Phật hiện bày vì hàng A-la-hán giảng nói đầy đủ kinh pháp, tuy A-la-hán nhận biết đầy đủ về kinh pháp nhưng không bằng Nhất thiết trí, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Trí tuệ của Phật không ai có thể vượt hơn, tất biết không có quá khứ, hiện tại và vị lai, Phật thị hiện nhân duyên nói kinh pháp, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Có người muốn biết Phật và pháp Phật, thì kinh vốn là giếng mối để vào khiến người ấy hiểu rõ Phật, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Bồ-tát cũng không vào trong bụng mẹ, cũng không từ bụng mẹ mà ra. Vì sao? Vì kinh pháp vốn là cảnh giới không gì là không vào. Bồ-tát hiện người vào trong bụng mẹ, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Pháp lạc không từ đâu sinh ra, kinh pháp cũng không từ đâu sinh ra, Bồ-tát hiện người lúc mới sinh, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Bồ-tát ở trong thai mẹ, trụ nơi định không, cùng thọ nhận một cảnh giới Phật. Bồ-tát thị hiện người mỗi mỗi đều do nhân duyên sinh, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Phật hóa, phân thân vô số không thể tính kể, biến hiện khắp các cõi Phật, nhưng thân Phật cũng không tăng không giảm, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Bồ-tát thường thị hiện là sống không có thời gian chấm dứt, thường an trụ “vốn không”, không khổ nhọc, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Trí tuệ, công đức, oai thần của Phật là không thể suy tính. Phật thị hiện người có giới hạn dài ngắn, hơn kém khiến người biết được điều đó, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Kinh pháp vốn là pháp giới, không ai có thể vượt qua được, vì quá khứ, hiện tại và vị lai đều là không, Phật thị hiện người tôn trọng kinh pháp, là tùy theo tập tục nơi thế gian hội nhập mà thị hiện như vậy.

Vốn không có sinh cũng không có diệt, kinh vốn là điều kiện để vào pháp giới, Phật thị hiện cảnh giới của người có lúc bị hủy hoại là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Kinh pháp vốn không từ đâu sinh ra, không có hình tướng để trụ, Phật hiện bày kinh pháp là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Quán pháp vốn không, cũng không có chỗ thấy, cũng không có chỗ để nhìn. Phật xem người đều nhận thấy, đều biết rõ, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Các kinh pháp không có người làm ra, cũng không từ đâu mà sinh ra. Phật hiện bày kinh pháp cho con người vốn không từ đâu sinh ra, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Niết-bàn và không, không có hình tướng, âm thanh, cũng không có tên gọi. Phật hiện bày bốn đại, hình tướng, âm thanh, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Diệu lực của Phật không ai có thể sánh được, cũng không thể suy tính, cũng không có lúc suy giảm, chấm dứt. Phật thị hiện người già suy yếu, cầu người giúp đỡ, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Từ bi của Phật biến hiện khắp, trọn không có lúc nguy nan, cùng cực. Phật hiện bày người si mê không thể gánh vác việc gì là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Mọi công đức của Phật đều thành tựu đầy đủ, Phật thị hiện ít công đức là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Không từ đâu mà sinh ra, vốn từ bên trong, cũng không có nơi sinh ra. Phật hiện bày ba môn, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Phật hiện bày gốc ngọn không có ngăn ngại, phước đức không ai có thể hơn được. Phật thị hiện người có bố thí cho người, không những được đầy đủ, mà còn thị hiện sự không tham lam, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Người có lòng chí thành, thiện ý niệm Phật, Phật liền vì họ hiện thân không có giới hạn, Phật hiện thân hành đạo Bồ-tát, là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Phật độ thoát người không thể tính kể được, độ hàng a-tăng-kỳ người mà không thấy độ một người nào. Vì sao? Vì vốn là không là tùy theo tập tục nơi thế gian mà hội nhập, thị hiện như vậy.

Phật giảng nói kinh Trân Bảo Nội Tạng, người nghe không ai là không an ổn, hóa độ vô số ngàn vạn ức như vậy, việc hóa hiện của Bồ-tát là vì mười phương chúng sinh. Bồ-tát đời đời thực hành kinh giới chưa từng có khi nào phạm, thực hành như thế nên đạt được trí tuệ của Phật. Nếu có ai thực hành kinh này thì mau được thành Phật. Bồ-tát thực hành Từ bi, tạo lợi ích khắp mười phương không cùng tận, người nào thực hành như thế tất mau được thành Phật, nên người nào nghe kinh này mà lại không phụng hành? Oai thần của Phật vôi vọi, nên người được nghe kinh pháp thì không ai là không giải thoát.

Phật giảng nói kinh rồi, Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi và các vị Bồ-tát... thấy đều hoan hỷ, đến trước Phật làm lễ rồi lui ra.

